

Posudek oponenta bakalářské práce

Název práce: Některé možnosti zprostředkování pohádky dítěti předškolního věku a specifika jejich vlivu

Autorka: Jitka Nedvědová

Vedoucí práce: PhDr. Jana Kropáčková, PhD.

Oponent: Mgr. Radek Marušák

Autorka Jitka Nedvědová se ve své práci zabývá možnostmi zprostředkování literárního textu dětem předškolního věku a posuzuje na základě provedeného experimentu jejich specifika. Proto se v teoretické části zabývá některými otázkami vývojové psychologie, jež souvisí se schopností dětí vnímat slovo, text, obraz. V teoretické části je znát vědomí cíle práce, autorka nechce odhalit všechny poznatky vývojové psychologie vztahující se k tomuto období, ale hlavně ty, jež souvisí s tématem práce. Studentka tak prokazuje schopnost třídit a vybírat z odborné literatury, zvažovat relevantnost informace vzhledem k tématu.

Poněkud problematické jsou však v této souvislosti kapitoly o pohádce. Některé informace vztahující se zejména ke kořenům pohádky, jsou spíše obecnými klišé, podstatnější je však zamyšlení, zda jsou pro tuto práci důležité, zda neměla autorka pojednat o tématu pro její práci zásadnějším – o interpretaci a medializaci literárního textu, přesněji příběhu. Ve svém experimentu totiž autorka nezkoumá vliv pohádky na osobnost dítěte, ale vliv „médií“ na vnímání narativu. Proto by práci více odpovídalo zařazení kapitol o kódu (jazyce) literárního (tedy na slově založeného) textu a jeho percepce, o vstupu přímého („živého“) interpreta (např. učitele) při cestě textu k percipientovi, o vstupu interpreta zprostředkovaného (např. médiem – audionahrávka), o kódu umění založeném na syntéze obrazu a zvuku a jeho percepce atd. Experiment se totiž vztahuje právě k těmto otázkám, teoretické kapitoly se však zmiňují pouze o televizi, zejména o televizi vnímané negativně ve vztahu k přínosnosti četby a knihy obecně. To je však jen určité zjednodušení. *Bylo by proto dobré, kdyby se k tomuto okruhu (kód jednotlivých zprostředkování textu – alespoň těch, s nimiž pracuje autorka v experimentu, a specifika jeho vnímání) autorka vyjádřila v obhajobě.*

Sám experiment je velmi zajímavým pokusem posoudit vliv různých zprostředkování textu (nebo lépe: příběhu) a posoudit jejich specifika. Autorka zaznamenává na základě výpovědí dětí a jejich kresby, jaká pozitiva a jaká omezení ve vnímání dětí jednotlivé možnosti zprostředkování příběhu přinášejí (četba učitelky – tedy zprostředkování příběhu verbalizovaného jinou osobou – autorem - přímým interpretem, zprostředkování příběhu nepřímým interpretem formou audionahrávky a zprostředkování videonahrávkou). Vzhledem k malé početnosti dětí v jednotlivých skupinkách si je autorka vědoma, že nelze činit závěry obecnější povahy. Zůstává v rovině popisu a záznamu skutečností, což zcela odpovídá povaze jí zvoleného experimentu. Není mi však zcela jasné, proč autorka nazývá tento experiment projektem s pohádkou. I to je otázkou pro obhajobu – *jak chápe autorka projekt a proč svou práci s dětmi označila tímto termínem?*

Práce splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci a doporučuji ji k obhajobě.

Doporučené hodnocení: velmi dobře v případě úspěšné obhajoby

Radek Marušák